

Adopcia na diaľku®

- Albánsko
- Haiti
- India
- Kazachstan
- Uganda
- Ukrajina
- Vietnam



Aj Tvoj like pomôže. Podpor nás na facebooku.

Informácie o našom projekte prinášame aj na www.adopcianadialku.sk a na sociálnej sieti facebook. Môžeš si nás na facebooku vyhľadať pod názvom **Adopcia na diaľku – SKCH**, a byť tak informovaný/á o aktualitách z krajín, kde pomáhame. Budeme radi, ak naše články a príspevky budeš na facebooku zdieľať aj so svojimi priateľmi. Propagácia tohto projektu a šírenie informácií je tiež formou pomoci pre chudobné a núdzne deti. Mnoho darcov sa do pomoci zapojí tak, že o projekte vedia cez priateľov a známych.



www.adopcianadialku.sk

facebook



Adopcia na diaľku – SKCH

Milí priaznivci a adoptívni rodičia,

v prvom rade vám chceme vyjadriť úprimnú vďačnosť za vašu pravidelnú, či príležitostnú pomoc a podporu, ktorú ste poskytovali núdzným a chudobným deťom v roku 2015. Realizácia tohto projektu závisí najmä od vás všetkých, od podpory darcov, ktorí sa do pomoci deťom v núdzi cez Adopciu na diaľku® nezištne zapájate. V mene všetkých podporovaných detí, ich rodičov, spolupracovníkov a partnerských organizácií, ako aj celého nášho pracovného tímu, vám za vašu pomoc ďakujeme.

Už 19 rokov cez tento projekt podporujeme v rozvojových a chudobných krajinách tú najzraniteľnejšiu skupinu obyvateľstva, ktorou sú práve deti. Mnohé z nich sú siroty, polosiroty, niektoré prežili časť detstva na ulici, iné trpia kvôli chorobám ako je AIDS, iné sú zas telesne, či mentálne postihnuté. Vďaka vám im pomáhame zlepšiť ich ťažké, často až neúnosné životné podmienky. Okrem stravy, pitnej vody, ošatenia, liekov, zabezpečujeme najmä ich vzdelávanie, ktoré je prostriedkom k plnohodnotnému životu. Koordinátori v jednotlivých krajinách sa snažia spájať odbornú pomoc s citlivým a individuálnym prístupom k deťom, čo prináša dobré výsledky.

Rok 2015 sa skončil, no pomoc a dobro, ktoré ste v ňom núdzným a chudobným deťom prejavili, ostáva. Vaša solidarita, dobro a angažovanosť sú nezmazateľným spôsobom pretavené v životných príbehoch 2 370 detí, ktoré v tomto roku dostali vďaka vašej podpore šancu na lepšie detstvo a lepší život.

Ďakujeme vám.


Radovan Gumulák
generálny sekretár SKCH



Albánsko

V roku 2015 SKCH završila 10. rok spolupráce so sestrou Magdalénou Cerovskou, FMA – slovenskou misionárkou, ktorá už 25 rokov pôsobí v Albánsku a v komunite sestier saleziániek zodpovedá za projekt Adopcia na diaľku v saleziánskom centre Laura Vicuña v prímorskej osade Tale – Bregdet. V osade žijú rodiny, ktoré sa väčšinou prisťahovali z nehostinného prostredia hôr v oblasti Fan. Veľký počet žiteľov rodín z osady má len zriedkavé pracovné príležitosti, alebo sú nezamestnaní. Len málo z nich chodí za zárobkom do miest alebo do Talianska, Grécka, či Nemecka. Migračná vlna neobišla ani túto osadu, a tak viacerí jednotlivci i celé rodiny odchádzajú za vidinou lepšieho života do Nemecka aj iných európskych krajín. Niektorí čakajú v zložitých podmienkach v utečeneckých táboroch, iní sa vracajú späť do osady. Sestry Saleziánky z finančnej podpory Caritas Austria i slovenských darcov dokončili stavebné úpravy a zariadenie druhej časti budovy centra Laura Vicuña v osade. V priestoroch sa nachádza samostatná škôlka, kuchyňa, oratórium, kaplnka a izby na prechodné ubytovanie pre mládež dochádzajúcu na kurzy a duchovné obnovy zo vzdialenejších oblastí, a tiež pre rozvedené alebo slobodné matky s deťmi v krízových situáciách, ktorým komunita sestier poskytuje dočasnú starostlivosť. Minulý rok sestry prichýlili 3 takéto prípady a ich počet sa postupne zvyšuje. Pre miestnu mládež naďalej v centre prebiehali kurzy pekár-cukrár, cudzie jazyky, práca s počítačom, sekretárka. Absolventi kurzov získavajú oficiálny certifikát albánskeho Ministerstva práce, čo im dáva lepšie vyhliadky uplatniť sa v budúcom zamestnaní. Komunita 3 sestier zabezpečuje materiálnu pomoc aj rodinám s malými deťmi, kde rodičia nedokážu pre ne obstaráť ani základné potreby – výživu, plienky, oblečenie. Žiakom miestnej školy sestry v centre ponúkajú možnosti mimoškolských aktivít, športov, doučovania, záujmových krúžkov ako hudobný, jazykové, ľudových tancov. Starším žiakom a študentom sa z podpory darcov hradia školské potreby, učebnice, cestovné do škôl, príležitostné zdravotné prehliadky i výlety.

Príbehy detí z adopcie

Dalina bola našou skvelou animátorkou. Prežila krásne roky v chudobnej rodine, ktorá však dala svojim deťom lásku, nádej a dobrú kresťanskú výchovu. Do Bregdet sa prisťahovali z horskej oblasti. Putovali celý týždeň peši so všetkým čo mali. Dalina bola už na ZŠ najlepšou žiačkou. Úspešne ukončila aj strednú školu v Llezhe. Vždy bola vyznamenaná. Veľmi túžila študovať na vysokej škole. Rodičia nemali na to prostriedky. Zabezpečili sme jej adopciu cez SKCH. Tešila sa spolu s celou rodinou. Začala študovať sociálnu prácu. Aj tu patrila k najlepším študentom. Po 1. ročníku však musela ísť na operáciu pre problémy so žalúdkom. Operácia dobre padla a všetci sme sa tešili, že sa znovu zapojila do aktivít v našom centre. Cez prázdniny s nadšením viedla skupinku dievčat v letnom tábore. Ale potom musela absolvovať ďalšiu operáciu. Pochopili sme, že jej stav je vážny. Ona stále netušila svoju diagnózu. Opakovala, že sa musí rýchlo zotaviť, lebo nechce prerušiť štúdium. Nedokázala však už prijímať stravu a lekári ju poslali domov zomrieť, bez liekov, bez pomoci. Vybavili sme jej taliansku lekárku, ktorá bola v tom čase v Albánsku. Každý deň sme ju navštevovali, aby sme jej aspoň trochu pomohli v jej bolestiach. Už nemala ani silu rozprávať. Vždy sa však potešila, keď sme prišli a zaujímala sa, čo je nové v centre. Na poslednej rozlúčke bola celá osada i spolužiaci z vysokej školy. Dalina bola veľmi obľúbená. Mala rada všetkých a rozdávala okolo seba radosť a pokoj. S jej rodičmi sa stretávame každý deň, sú to naši susedia. Ešte aj dnes prežívajú bolesť, ale pri spomienke vždy vyslovia podakovanie, pretože zažili a stále pociťujú blízkosť dobrých ľudí. Vďaka vám všetkým za pomoc, podporu a šírenie dobrého diela aj v našej osade.



sestra Magda Cerovská, FMA

Vedeli ste, že...

V Albánsku je 800 000 betónových bunkrov po celej krajine, ktoré dal postaviť komunistický diktátor Hodža.

Vedeli ste, že...

V Albánsku sa nachádza viac ako 150 jazier, najznámejšie sú Skadarské, Ohridské, Prespanské, Lurské a Butrinské.



Vedeli ste, že...

Na našich fotografiách z Haiti väčšinou zaujmú ľudí pestré školské uniformy žiakov. Školské uniformy nosia už deti predškolského veku v materskej škôlke. Častou typickou farbou pre túto vekovú kategóriu je pestrá ružová. Pri starších deťoch sa táto farba mení a deti nosia väčšinou školské uniformy modrej farby. Školská uniforma je bežnou súčasťou návštevy školy na Haiti, rovnako ako učebnice či školské pomôcky.



Sociálna situácia obyvateľov na Haiti je stále veľmi ťažká. Väčšina ľudí žije v obrovskej chudobe, častokrát bez primeranej výživy, pitnej vody, liekov a vzdelania. Rodičia nemajú možnosti, aby svojim deťom zabezpečili primerané životné podmienky. Naša pomoc preto smerovala najmä na zlepšenie výživy detí a zabezpečenie školného, školských pomôcok a školských uniforiem.

Škola svätého Bonaventúru Mole Saint Nicolas

V roku 2015 sme podporovali v tejto oblasti 137 detí. Podmienky na život sú veľmi ťažké a ľudia sú veľmi chudobní. Nedostatok pracovných príležitostí situáciu pre najchudobnejších ešte sťažuje. Venujú sa hlavne poľnohospodárstvu, rybárstvu a výrobe dreveného uhlia. Deti často kráčajú do školy niekoľko kilometrov, rodičia im nedokážu vždy platiť školné a deti nemajú ani základné školské pomôcky, knihy, uniformy.

Škola svätého Františka Saleského, Riviere Froide

Škola sa nachádza asi 15 km južne od hlavného mesta v meste Carrefour v časti Riviere Froide. Celá oblasť sa rozprestiera v odľahlejších, vyššie položených miestach. Viaceré rodiny sa snažia nájsť obživu pestovaním rôznych plodín, no úroda býva často veľmi slabá. Zriaďovateľom školy je miestna Kongregácia malých sestier sv. Terezy, ktoré sa venujú hlavne sociálne slabším vrstvám. V Riviere Froide majú okrem školy aj zdravotné stredisko a centrum pre postihnuté deti. Sestry neodmietajú nikoho a prijímajú aj tých, ktorí nemajú dostatok peňazí na zaplatenie školného. V roku 2015 sme tu vďaka vašej pomoci podporovali 145 detí.

Škola svätej Terézie, Cazeau

Oblasť Cazeau je jedným z predmestí v severnej časti mesta Port-au-Prince. V roku 2015 sme pomáhali 50 deťom z tejto oblasti. Ľudia, ktorí žijú v tejto časti, nemajú doma pitnú vodu, zamestnanie, majú problémy s bývaním. Žijú veľmi ťažko, pretože nemajú pravidelné príjmy, z ktorých by si mohli zabezpečiť základné potreby. Deti často prichádzajú do školy nenajedené. Dôvodom je to, že rodičia nemajú prácu. Škola bola zriadená tiež Kongregáciou malých sestier sv. Terezy.

Centrum pre siroty a postihnuté deti Alta Vista

Centrum Alta Visita založili rehoľné sestry z Kongregácie malých sestier sv. Terezy Ježiškovej. Samotná kongregácia je veľmi chudobná. Ich príjem spočíva z predaja potravinárskych výrobkov, ako sú arašidové maslo, džemy, zaváraniny a iné produkty najmä z miestneho ovocia a zeleniny. Spravujú viacero škôl a starajú sa aj o chorých a chudobných. Toto centrum zriadili, aby ponúkli celodennú starostlivosť mentálne a telesne postihnutým deťom a sirotám. Sestry zabezpečujú deťom stravu, oblečenie, zdravotnú starostlivosť, stimulačné cvičenia a podporu vo vzdelávaní.

Príbehy detí z adopcie

Daphnicka je dvanásťročné dievčatko z Haiti. Do nášho programu pomoci je zapojená už 5 rokov. Navštevuje základnú školu sv. Františka Saleského v meste Carrefour v časti Riviere Froide. Jej rodičia sú veľmi chudobní, kvôli obžive pestujú rôzne plodiny ako sú napríklad kukurica a hrach. Má dvoch súrodencov. Daphnicka by sa v dospelosti chcela stať lekárkou alebo zdravotnou sestrou. K jej obľúbeným predmetom patrí anglický a francúzsky jazyk. Rada skáče cez švihadlo a táto detská aktivita je na Haiti u dievčat veľmi obľúbená.



India

SKCH v indickom štáte Karnataka spolupracuje naďalej s 9 sociálnymi centrami v Honavare, Shimoga, Vamanjoore, Udupi, Sorabe, Mangalore a Karware. V centrách sú registrované deti, ktoré by bez podpory sponzorov nemali žiadnu šancu dostať sa k vzdelávaniu a museli by vykonávať detskú prácu. Väčšina z nich je z rodín, kde otovia sú jedinými živiteľmi rodiny a ich práca je spravidla len nádennícka alebo sezónna v poľnohospodárstve počas obdobia monzúnových dažďov. Priemerný mesačný príjem rodín, ktoré sú príjemcami podpory zo Slovenska, je 1500 indických rupií, čo predstavuje asi 21 EUR. Niektoré matky privyrábajú príležitostne na živobytie rodiny ako slúžky v domácnostiach alebo pri výrobe známych indických cigár. Medzi rodičmi sa nájdu aj negramotní, preto nemajú nijakú možnosť zamestnať sa. Mnohí nemajú ani vlastný dom. Sú medzi nimi aj invalidi po úrazoch, ktoré utrpeli pri svojom zamestnaní, nemôžu už vykonávať žiadnu prácu a sú odkázaní na liečbu. Často sa musia starať ešte aj o svojich starých rodičov. V takých podmienkach je pre nich absolútne nemožné hradiť náklady na vzdelávanie ich detí. Poverení sociálni pracovníci sociálnych centier v spolupráci so svojpomocnými skupinami, vytvorenými z obyvateľov jednotlivých obcí, naďalej vyhľadávali deti z takýchto rodín, aby im cez program adopcie na diaľku sprostredkovali podporu predovšetkým pre štúdium, ale aj zdravotnícku starostlivosť, stravu, internátne ubytovanie, profesionálne poradenstvo pre budúce povolanie. Pokračovali v pravidelných kontrolách v školách i domácnostiach podporovaných detí s cieľom preveriť situáciu a zistiť aktuálne zmeny a monitorovať ich školské výsledky. Taktiež organizovali pravidelné zdravotnícke tábory v osadách a sprostredkovali obyvateľom osvetu o zdravotníctve, ľudských právach, zlepšovaní postavenia žien, a rozdávali zdarma lieky a zdravotné pomôcky. V Nemocnici sv. Ignáca v Honavare je nemajetným pacientom zdarma poskytované ambulantné ošetrovanie a v prípade potreby hospitalizácia. Finančná pomoc zo Slovenska smeruje aj do Interdiecézneho seminára sv. Jozefa v Jeppu, Mangalore. K decembru 2015 slovenskí darcovia podporovali už 51 študentov teológie, ktorí sa tu po predchádzajúcom štúdiu filozofie a ročnej praxi vo farnostiach pripravujú na povolanie kňazov pre svoje diecézy v Karnatake i susedných indických štátoch. Za uplynulé obdobie dostávalo finančnú pomoc zo Slovenska aj 35 chudobných vidieckych dievčat, navštevujúcich profesionálne zdravotnícke kurzy v Inštitúte sv. Ignáca v Honavare.

Príbehy detí z adopcie

Sheral pôvodom pochádza z hinduistickej rodiny. Jej otec bol alkoholik, ktorý zvykol týrať a zneužívať svoje deti, a matka ušla od rodiny. Sheral bola nájdená opustená na ulici. Miestny kňaz, vidiac jej žalostnú situáciu, odporučil tento prípad sestre Marii Goretti, ktorá ju priviedla do Domova Maria Vianney. Bolo to v roku 1995 a zostala tam až do skončenia svojich štúdií. Bola pokrstená a stala sa kresťankou. Sheral sa tešila, že našla nový domov v spoločnosti detí a sestry Marie Goretti v Domove Maria Vianney. Bola šťastná a čoskoro zabudla na všetky prežité trpké momenty. Jej život naozaj nadobudol celkom inú podobu, keď získala pocit šťastného detstva, rodinného tepla a príležitosť študovať. Jej adoptívna mama na diaľku zo Slovenska, pani Oľga, a sestra Maria Goretti jej poskytli všetky možnosti pre štúdium a teraz úspešnú kariéru a slušne platené zamestnanie. Po štúdiu mikrobiológie dosiahla titul B.Sc na Univerzite sv. Agnesy v Mangalore a M.Sc na Univerzite sv. Jozefa v Bangalore. Už rok je zamestnaná v Bangalore v spoločnosti Anthem Biosciences ako výskumná pracovníčka v odbore mikrobiológie.



Vedeli ste, že...

India ročne produkuje najväčší počet filmov na svete. Filmová produkcia má svoju základňu v Mumbaji, ktorá je často označovaná ako „Bollywood“.

Vedeli ste, že...

Vzdelanie je vysoko cenené členmi každej sociálno-ekonomickej vrstvy obyvateľstva.

Vedeli ste, že...

Národný šport Indie je pozemný hokej a najpopulárnejší je kriket. Traduje sa, že šach, bedminton a carom vznikli v Indii.



Vedeli ste, že...

Prezident Nursultan Nazarbajev je postrachom kartografov. Už v roku 1993 metropolu Alma-Ata premenoval na Almaty. O štyri roky hlavné mesto Kazachstanu presunul z juhu krajiny na sever do Akmoly, ktorá sa do rozpadu Sovietskeho zväzu volala Celinograd. Ale ani názov Akmola, čo po kazachsky znamená biela hrobka, sa dlho neudržal. Nová metropola, známa svojimi krutými zimami a nepríjemným stepným vetrom, dostala v roku 1998 nové meno Astana, čo v preklade znamená jednoducho hlavné mesto. V roku 2014 Nazarbajev navrhol zväziť aj otázku zmeny názvu krajiny na Kazach Eli, čo v preklade znamená Krajina Kazachov.



Projekt Adopcia na diaľku® pomáha aj deťom v Kazachstane. Rozhodnutie podporovať deti v tejto ázijskej krajine bolo inšpirované viacerými misionármi zo Slovenska, ktorí si práve Kazachstan vybrali za miesto svojho pôsobenia. Tento projekt je v Kazachstane absolútnou novinkou. Keď sme ho rozbiehali, nevedeli sme, ako bude fungovať a aké ovocie prinesie. Dnes môžeme s istotou povedať, že projekt je úspešný a poskytuje pomoc a adresnú podporu konkrétnym deťom a ich rodinám. Partnerom projektu sa stala naša partnerská organizácia Caritas Kazachstan, ktorá rozhodla, že projekt odštartuje v meste Karaganda. Podľa slov koordinátorky projektu, ktorou je Sysoeva Oksana Nikolaevna, je v tomto meste veľmi veľa detí, ktoré pochádzajú z chudobných a mnohodetných rodín. Mnoho z nich má vážne zdravotné problémy alebo sú siroty. Projekt Adopcia na diaľku® im poskytuje nielen finančnú, ale aj morálnu podporu, čo je pre nich veľmi dôležité. Každé dieťa vie, že nie je osamelé vo svojej ťažkej situácii, vie, že existujú ľudia, ktorí naň myslia a jeho osud im nie je ľahostajný. Deti teší skutočnosť, že adoptívni rodičia zo Slovenska sa zaujímajú o ich štúdium, záľuby a budúcnosť. Aj toto im pomáha, aby sa vyvíjali vo svojom prirodzenom prostredí, bez pocitu menejcennosti medzi svojimi rovesníkmi. Projekt je pre Kazachstan inšpiratívny aj v inom. Práve na jeho príklade ukazuje Caritas Kazachstan miestnym ľuďom, že pomáhať slabším a zraniteľnejším, zvlášť keď ide o deti, by malo byť samozrejmosťou. V roku 2015 sme našli darcov pre všetkých 64 detí, ktoré sme v spolupráci s Caritas Kazachstan prijali do projektu.

„Všetky tieto deti a ich rodiny potrebujú pomoc. Mnohé rodiny sa nachádzajú vo veľmi ťažkej finančnej situácii, veľmi veľa detí je v pestúnskej starostlivosti svojich starých rodičov, iné sú ťažko zdravotne postihnuté a rodičia minú na ich liečbu všetky svoje peniaze. V roku 2015 pred začiatkom školského roku bola táto pomoc veľmi významná, pretože v Kazachstane došlo k devalvácii meny a ceny všetkých výrobkov sa zvýšili dvojnásobne. Toto veľmi narušilo rozpočet mnohých rodín, ktoré žijú aj tak veľmi biedne. Dúfame, že pomoc, ktorú deti dostávajú im pomôže k lepšej budúcnosti, že sa stane odrazovým mostíkom k ďalšiemu vzdelaniu.“ Povedala Sysoeva Oksana, koordinátorka projektu.

Príbehy detí z adopcie

Anatolij má jedenásť rokov a v projekte Adopcia na diaľku® je od roku 2014. Otec tohto chlapca je alkoholik, ktorý dieťa a aj jeho matku týral fyzicky aj psychicky. Pri jednom zo záchvatov agresivity otec porezal chlapcovi tvár, keď sa chlapec snažil brániť matku. Rodičia sú už rozvedení, ale Anatolij má vážne zdravotné problémy. Okrem rezného poranenia mu otec spôsobil aj ťažký otras mozgu. Následkom tohto úrazu chlapec trpí epileptickými záchvatmi a má poruchu reči, veľmi zle rozpráva – zajakáva sa. Potrebuje dlhodobú neurologickú liečbu a lieči sa aj u logopéda. Na zdravotnú starostlivosť o chlapca vynaloží matka prevažnú časť finančných prostriedkov, ktoré zarobí. Veľmi často im potom chýbajú peniaze na základné potraviny. Po tom, ako bol Anatolij zaradený do nášho programu, dostal novú školskú uniformu, školskú tašku, peračník, zošity, farbičky, perá a ďalšie potrebné školské pomôcky, ako aj zimné oblečenie. Chlpcova matka nám prostredníctvom koordinátorky projektu v Kazachstane poslala list, v ktorom vyjadrila svoju vďačnosť a napísala nám, že jej synček sa veľmi teší zo všetkých vecí a že ho už dávno nevidela takého spokojného ako je teraz. Oveľa radšej chodí do školy a začal sa aj lepšie učiť.



Uganda

V roku 2015 sa projekt vďaka darcom aj miestnej koordinárke pani Margite Kačányiovej rozvíjala aj v Ugande. Centrum Nepoškvrneného Srdca Panny Márie, sa stalo strategickým miestom na koordináciu a chod Adopcie na diaľku®. Naša koordinátorka Margita Kačányiová, sa stará o to, aby každé podporené dieťa zaradené v projekte dostalo to, čo mu patrí. Školský rok sa v Ugande delí na 3 trimestre nasledovne: koniec januára – koniec apríla; koniec mája – polovica augusta; začiatok septembra – začiatok decembra. Medzi jednotlivými trimestrami sú približne 1 – mesačné prázdniny. Veľké (2 – mesačné prázdniny) majú študenti na prelome roku v decembri a januári. Ugandská vláda oficiálne poskytuje základné vzdelanie v podstate zdarma (resp. stanovuje veľmi nízke školné), kvalita štátnych škôl je nižšia ako u škôl súkromných. K školskej dochádzke sa však viažu viaceré výdavky, ktoré robia vzdelanie pre mnohé deti nedostupným (povinná školská uniforma, zošity, školské pomôcky, poplatky za skúšky v poslednom ročníku ZŠ atď.). Každá škola môže však zaviesť rôzne iné poplatky na pokrytie nevyhnutných prevádzkových nákladov (napr. príspevok do školského fondu). V roku 2015 sa vďaka podpore darcov podarilo zaplatiť poplatky za školné, školské pomôcky a novú uniformu pre 260 detí, zaradených do projektu. Najvyšší počet podporovaných žiakov navštevuje školu v Unne. Jej riaditeľ ocenil príchod SKCH do tejto oblasti, keďže najväčšia koncentrácia pomoci zo zahraničia je sústredená v okolí hlavného mesta Kampala, teda ďaleko na juhu krajiny. Pred každým trimestrom, po kontrole výsledkov skúšok a uistení sa, že dieťa je schopné vzdelávať sa naďalej, zaplatíme poplatky za štúdium a pomôcky na nasledujúce obdobie. Momentálne spolupracujeme zo 17 školami v tejto oblasti. Ak chcete v Ugande podporovať konkrétne dieťa, dostávať jeho fotku, správu o jeho úspechoch či neúspechoch v škole a list ktorý Vám napíše- dajte nám vedieť. Vďaka Vášmu pravidelnému mesačnému daru vo výške 20 eur budú mať deti (z najchudobnejších rodín, siroty a polosiroty, deti zdravé ale aj tie ktoré už od narodenia v sebe nosia vírus HIV) možnosť chodiť do školy, dostanú školskú uniformu, školské pomôcky, učebnice. Zaplatíme im školné, ale aj rôzne krúžky či iné potreby zabezpečujúce obyčajné detstvo.

Príbehy detí z adopcie

Christine sa narodila v dedinke Ciforo. Celá rodina je HIV pozitívna. Keď mala jeden rok, zomrel jej otec. Teraz žije len s matkou a otčimom, ale najradšej by bola iba so svojou matkou. Má jedného brata, ktorý je už dospelý a žije s vlastnou rodinou. Christine má 13 rokov a chodí do šiestej triedy. Školu má veľmi rada, lebo jej pomáha zabudnúť na vlastné problémy. Jej snom je stať sa zdravotnou sestrou, žiť v rodnej dedine, aby sa mohla postarať o svoju mamu, ktorá kvôli chorobe nie je schopná pracovať a zabezpečiť základné potreby pre rodinu. Najradšej má angličtinu a najlepšia kamarátka sa volá Brenda. Po príchode zo školy zvyčajne pomáha mame tak, že zametá a nosí vodu. Rada varí zeleninu a fazuľu, ktorá je aj jej najobľúbenejším jedlom. Keď majú dosatok prostriedkov, tak si môžu dovoliť aj rybu. Cez prázdniny pomáha mame s pestovaním kukurice a arašidov. Je veľmi pracovitá. Večer sa zvykne rozprávať s mamou, modliť, alebo si zahrať futbal s kamarátkami. Iné hry nemá rada. Jej povaha je značne ovplyvnená smrťou otca a ťažkým detstvom, čo spôsobilo, že je uzavretá a trvá čas pokiaľ si niekto získa jej dôveru, ale má citlivé srdce pre potreby druhých.



Vedeli ste, že...

Životný štýl obyvateľov tejto krajiny je veľmi jednoduchý. Ak ste sa s nimi už zoznámili, dokážu byť otvorení a priateľskí, v opačnom prípade sú skôr mlčanliví.

Vedeli ste, že...

Queen Elizabeth National Park je najväčšou turistickou atrakciou Ugandy. Park je domovom 10 druhov primátov, zahŕňajúc šimpanzov, ďalších viac ako 95 druhov cicavcov a vyše 600 druhov vtáctva. Prechádza ním aj rovník, monumenty na oboch stranách označujú miesto, kadiaľ rovník pretína územie parku. Bol založený v roku 1952 ako Kazinga National park a o dva roky neskôr premenovaný na Queen Elizabeth National Park na pamiatku návštevy kráľovnej Alžbety.

Vedeli ste, že...

Na Ukrajine je aj v súčasnosti veľmi rozšírený chov včiel. Včely chovajú napríklad i v detskom domove Bortnyky. Včelárstvo patrí do pestrých tradícií tejto krajiny. Nie je len súčasťou hospodárskych aktivít, ale v mnohom má blízko aj k umeniu. Med spracúvajú rôznym spôsobom, napríklad konzervujú orechy či ovocie v mede a vyrábajú tak rôzne darčkové produkty, ktoré nielen dobre vyzerajú, ale aj výborne chutia. Včely chovajú na Ukrajine aj niektoré mníške spoločenstvá, ktoré majú často pri kľáštore výrobu sviec z včelieho vosku. Okrem sviec, vosk používajú aj na výrobu ikon a to vytláčajú podobu ikony do vosku.



Sociálna a ekonomická situácia sa na Ukrajine posledné roky zhoršuje. Počas roka 2015 rástli ceny elektriny, plynu, potravín a ostatných tovarov niekoľkokrát. Mnoho ľudí nemá prácu a bežná mesačná mzda je na Ukrajine 50 až 80 eur. Výška mesačného dôchodku je 30 až 40 eur. Veľa rodín žije len z jedného príjmu, nakoľko nie je možnosť zamestnať sa. Niektoré deti sú siroty, polosiroty, alebo je rodina rozpadnutá a o deti sa stará len matka. Často je tak veľkým problémom zabezpečenie základnej obživy v rodine. Financie boli preto prioritne použité na zabezpečenie stravy, ošatenia, obuvi, lekárskej starostlivosti, školských pomôcok a vzdelávania (pedagogický personál, učebnice, doučovanie) pre deti.

Deti z rodín v okolí Rachiva a Užhorodu

V Zakarpatskej oblasti, najmä v okolí miest Rachiv a Užhorod, sme počas tohto roka pomáhali 13 deťom. V tejto oblasti spolupracujeme s Kongregáciou milosrdných sestier sv. Vincenta – Satmárok. Projektovou koordinátorkou je tu rehoľná sestra Anna Svätoslava Ilku. Sestry z tejto kongregácie sa venujú deťom, mládeži, rodinám a chorým. Veľmi dobre poznajú pomery obyčajných ľudí. Častokrát sa tu stretávajú s chudobou, alkoholizmom, sociálnymi problémami, ktoré majú najťažší dopad práve na najzraniteľnejšie skupiny obyvateľstva, a to na deti a mládež.

Detský domov „Miles Jesu“ v dedinke Bortnyky

Šancu na normálne detstvo, bezpečie, primeranú starostlivosť a rodinnú atmosféru našlo počas roka 2015 v tomto tomto chlapčenskom detskom domove 35 chlapcov. Ich príbehy sú rôzne, no každý jeden je veľmi ťažký. Niektoré deti sú siroty, alebo polosiroty, niektorí chlapci nikdy nevideli svojich rodičov a nepoznajú žiadnych príbuzných. Niektoré z týchto detí boli odobraté rodičom a boli súdom zverené do opateru detského domova. Pre všetky deti je v domove zabezpečená komplexná starostlivosť: od primeranej výživy, zdravotnej starostlivosti cez ošatenie, obuv až po kvalitné vzdelávanie. Je to domov rodinného typu a tak si na svoj každodenný chod musia zabezpečiť financie sami. Nie je to jednoduché, nakoľko sociálne aj ekonomické pomery sa na Ukrajine zhoršili aj tento rok. Riaditeľom domova je Ruslan Markiv, člen komunity Miles Jesu. On a pracovníci detského domova kladú veľký dôraz aj na vzdelávanie, ktoré môže chlapcom pomôcť v dospelosti osamostatniť sa a nájsť primerané uplatnenie. Niektorí chlapci prežili časť detstva na ulici a väčšina detí, ktoré do detského domova prídu, majú medzery v učive, či poruchy správania a potrebujú individuálny prístup, aby sa mohli postupne do vyučovacieho procesu zaradiť. Takéto podmienky však v obecnej škole nie sú a tak detský domov hľadá prostriedky aj na financovanie pedagógov, ktorí sa v týchto špecifických triedach v areáli detského domova deťom venujú. Financovanie výučby musí však detský domov zabezpečiť sám. Snažia sa pestovať rôzne plodiny a chovať zvieratá (kravy, ošípané, sliepky...), aby aspoň časť potravín vyprodukovali sami a znížili tak výdavky domova. S prácami pomáhajú aj chlapci podľa veku a schopností.

Detský domov „Nádej“ v mestečku Birky

Do detského domova sú prijímané okrem sirôt, aj deti, ktorých rodičia majú problémy s alkoholom, drogami, sú vo väzení alebo na nepretržitom liečení, ktoré im neumožňuje starať sa o svoje deti (psychiatrické ochorenie, invalidita a pod.) Rovnako sú prijímané aj deti z rodín, ktoré žijú pod hranicou biedy. V uplynulom roku slovenskí darcovia pomáhali 9 deťom, ktoré tu našli svoj nový domov. Domov spravujú sestry z komunity Miles Jesu. Štúdium a vzdelanosť sú vysokou prioritou, lebo dávajú deťom šancu nájsť si v dospelosti uplatnenie a možnosť zaradiť

Ukrajina

sa primerane do bežného života. Sestry sa deťom venujú intenzívne a dbajú o ich celkový rozvoj. Prístup je k deťom individuálny. S deťmi sa učia a podporujú ich rozvíjať talenty. Ak je to potrebné, zabezpečujú deťom doučovanie napríklad na prijímacie pohovory na vysoké školy. Deti sa venujú rôznym krúžkom: spevu, tancu, no aj športovým aktivitám.

Pomoc pre študentov bohoslovcov v Užhorode

V auguste 2015 sme do projektu zapojili aj prvých vysokoškolských študentov bohoslovcov. Seminár nesie názov Užhorodská gréckokatolícka bohoslovecká akadémia blahoslaveného Teodora Romžu. Začiatu spolupráce predchádzali dlhodobejšie prípravy. Koncom roka 2014 sa uskutočnilo stretnutie pracovníkov Slovenskej katolíckej charity s rektorom seminára o. Petrom Pavlom Bereshom priamo v seminári v Užhorode. Následne boli komunikované a vysvetľované jednotlivé procesy realizácie projektu. V lete nám prišli prvé úvodné dotazníky a fotografie študentov bohoslovcov a v auguste sa zapojili už do pomoci pre nich slovenskí darcovia. Do konca roka 2015 sme tak spolu s vami pomáhali postupne 25 užhorodským seminaristom. Podpora ich vzdelávania a celkovej formácie má väčší dopad, než sa na prvý pohľad zdá. Práca cirkvi (cirkev je v odľahu od štátu) na Ukrajine zahŕňa široké pole pôsobnosti. Okrem duchovnej činnosti sa kňazi, bohoslovci, rehoľné spolčenstvá, či kresťanské komunity venujú aj rôznym sociálnym aktivitám, práci s rodinami, mládežou, núdznými, chorými, seniori či ľuďmi, ktorí trpia rôznymi závislosťami. Cirkev sa snaží byť blízko všetkým, ktorých zasiahla bieda a chudoba. Kňazi a bohoslovci okrem duchovnej služby realizujú aj mnohé sociálne a charitatívne aktivity pre dobro núdznych bez rozdielu vierovyznania a národnosti. V seminári študuje ročne 70 až 80 bohoslovcov. Štúdium trvá 7 rokov vrátane pastoračného ročníka. Študenti seminára sú často sami polosiroty alebo sú z chudobných rodín, ktoré im na vzdelávanie prispieť nemôžu. Seminár sa snaží zháňať financie rôznymi spôsobmi, aby mohli vzdelanie poskytnúť aj tým študentom, ktorí príspevok za štúdium, už zo spomínaných dôvodov, uhradiť nevedia.

Sociálne centrum pre deti a rodiny v Charkove

Projekt Adopcia na diaľku® sa nám podarilo vďaka Slovenkám a Slovákom rozšíriť v tomto roku aj na východ Ukrajiny. Začali sme pomáhať chudobným a núdzným deťom v meste Charkov. Projektovým koordinátorom je tam slovenský misionár o. Ján Martinček, CM z Misijnej spoločnosti sv. Vincenta de Paul. Pôsobí v rímskokatolíckej farnosti v Charkove, ktorej patrónom je svätý Vincent de Paul. Práca misijnej spoločnosti v Charkove zahŕňa široké pole pôsobnosti. Vo farnosti postavili sociálne centrum, kde prichádzajú deti z chudobných a sociálne veľmi slabých rodín. Centrum realizuje pre deti viaceré aktivity. Najstarším projektom je školská družina „Oáza nádeje“. Sem prichádzajú deti od pondelka do piatku poobede a pracovníci pomáhajú deťom s domácimi úlohami. Deťom je tu denne poskytnutý teplý obed, keďže pre mnohé deti je to jediné teplé jedlo, ktoré majú za deň. Pracovníci centra pomáhajú aj deťom zo zmiešaných rodín. V Charkove už desaťročia žijú rôzne skupiny emigrantov z Afriky (napr. farníci sú z 28 národností). Často je matka Ukrajinka a otec Afričan. Väčšinou sú to tieto rodiny mnohohodetné a žijú vo veľkej chudobe. Finančný príjem je určený len denným predajom na trhu. Neexistuje mesačná výplata. Pre tieto rodiny je veľmi náročné užiť sa, lebo sú diskriminované kvôli rase. Niektoré deti sú polosiroty a pre matku je veľmi ťažké zabezpečiť deťom živobytie. Centrum poskytuje pomoc aj autistickým deťom, ktoré sú odmietané školami. Tu majú zabezpečený výchovný program, ktorý prináša dobré výsledky a bolo možné začať aj s postupnou integráciou medzi deti zo školskej družiny. Vďaka vám sme do programu adopcie zapojili v Charkove 35 detí.



Príbehy detí z adopcie

Dmytro je osemročný chlapec. Má športové nadanie a rád sa hrá. V detském domove v dedinke Bortnyky žije dva roky. Úrady ho odobrali matke, pretože je alkoholička a rodina žila bez jedla, elektriny a svetla. Keď Dmytro prišiel do detského domova, prvý mesiac nerozprával. Pracovníkov domova stálo veľa úsilia získať si jeho dôveru. Ani po dvoch rokoch toho nenarozpráva veľa, no robí veľké pokroky. Dmytro je na svoj vek veľmi malé dieťa. Pomery v rodine poznačili jeho celkový rozvoj a zaostáva aj v učení. Napriek tomu je vždy šťastný a usmiaty a žije vo svete snov. Je to istý spôsob sebaobrany pred ťažkou realitou, ktorú zažíval od útleho detstva. Deti ako Dmytro potrebujú bezpečné a milujúce prostredie, aby sa mohli uzdraviť ich emocionálne zranenia. Tak budú môcť ľuďom opäť dôverovať a primerane sa rozvíjať. To je aj cieľom pracovníkov detského domova. Nie sú sirotinec, ale rodina.



Vedeli ste, že...

Vietnamci používajú širokú paletu rôznych omáčok. Bežne ich využívajú viac ako 30. Medzi najobľúbenejšie patria: rybacia omáčka, krevetová či krabia omáčka. Vietnam je asi jedinou krajinou sveta, kde si ľudia pridávajú omáčky aj do polievok.

Vedeli ste, že...

Vietnamské deti v školách nepoznajú naše zvonenie. Namiesto toho školy používajú tradičné vietnamské gongy.

V roku 2015 počet podporovaných detí z Vietnamu narástol na 180. Slovenskí darcovia podporujú deti spolu v šiestich diecézach a na úspešnosť projektu dozerá hlavný koordinátor Paul Le Phuoc Thien. Finančná podpora, ktorú poskytujú darcovia zo Slovenska prostredníctvom SKCH, chudobným deťom vo Vietname, žijúcim prevažne na vidieku, v horách či vo vysoko-horských oblastiach, je veľmi cenná. Vietnam je totiž jednou z krajín, ktoré sú stále vo vývoji a množstvo ľudí žije vo veľmi skromných podmienkach. Počas roku 2015 sa podarilo v rámci projektu zabezpečiť aj vzdelávací kurz pre vedúcich jednotlivých skupín detí. Rovnako sme pokryli štipendiami aj štúdium šiestich študentov, ktorí vďaka projektu Adopcia na dialku® môžu študovať na vysokej škole. Deti vo svojich listoch darcom často píšu o TET NGUYEN DAN. Ide o tzv. Lunárny nový rok, ktorý je najdôležitejším sviatkom vo Vietname. Stelesňuje identitu vietnamskej kultúry a podľa slnečného alebo európskeho kalendára pripadá na obdobie medzi 21. januárom a 19. februárom. Príprava na TET je najdôležitejším prvkom osláv. Pred ich začiatkom ľudia dokončujú všetky dôležité povinnosti starého roku, vyrovnávajú svoje podlžnosti, pripravujú pre svojich zosnulých predkov darčeky, robia výzdobu, pripravujú jedlo a darčeky pre deti. Špeciálne pre deti je to nezabudnuteľná chvíľa. Silvester je výnimočný čas pre celú rodinu, keďže spoločne odprevádzajú starý a vítajú nový rok. Celý národ si oblečie svoj najlepší odev; mestá, dediny, ulice, domy a oltáre sú vyzdobené kvetmi a tradičnými ozdobami. Nesmie samozrejme chýbať ryžový koláč a tanier s piatimi druhmi ovocia. Obývačky zdobia broskyňové kvety či mandarínkové stromy, ktoré symbolizujú šťastie. Pre deti je to výnimočný čas roka, preto sa rady delia so svojimi adoptívnymi rodičmi o tieto pekné zážitky.

„V mene podporovaných detí, ich rodičov, ale aj v mene Caritas Vietnam, by sme chceli vám všetkým a aj vašim rodinám, vyjadriť naše hlboké pocity vďačnosti za vašu šlachetnosť vyjadrenú finančnou podporou našim chudobným deťom. Zároveň vás chceme poprosiť o pochopenie a trpezlivosť pri riešení problémov v našom programe, hlavne pokiaľ ide o častú výmenu detí v projekte a zmien, ktoré musia byť následne vykonané. Za túto situáciu sa veľmi ospravedľujeme. Modlíme sa, nech vás všetkých Boh žehná. Nech Vám dá zdravie, pokoj a úspech vo vašej práci.“ Ďakuje všetkým darcom pán Paul Le Phuoc Thien

Príbehy detí z adopcie

Thien má 16 rokov a chodí do 10. triedy. O dva roky bude končiť strednú školu. Po jej skončení by chcel študovať informatiku na vysokej škole. Má veľmi rád fyziku a matematiku, zaujímajú ho počítače. Chlapec je veľmi nadaný, získal mnoho diplomov a ocenení za dobré školské výsledky. Jeho rodina je veľmi chudobná. Žijú v malej chatrči uprostred lesa (džungle). Jeho rodičia pracujú ako nádenníci, najčastejšie na ryžových poliach. Keď sa Thien vráti zo školy, ide najprv nasekať trávu pre kozy, ktoré chovajú, potom ide pomáhať rodičom na pole. Po návrate domov pomáha s domácimi prácami. Väčšinou sa učí neskoro do noci. Thien má starú mamu, ku ktorej chodí spať, pretože ich chatrč je veľmi malá. Stará mama je už dlhé roky vdova. Jej manžel padol vo vojne v roku 1970. Žije s ňou syn, Thienov strýko, ktorý je fyzicky aj mentálne postihnutý a tak Thien pomáha starej mame aj so starostlivosťou o neho. Rodičia a aj chlapec sú veľmi vďační za finančnú pomoc, vďaka ktorej môže Thien chodiť do školy a vďaka ktorej bude môcť pokračovať aj v štúdiu na vysokej škole.



Projekt v číslach

Vďaka projektu Adopcia na diaľku® Slovenskej katolíckej charity je umožnené študovať deťom, ktoré by inak nemali možnosť dostať sa k vzdelaniu.

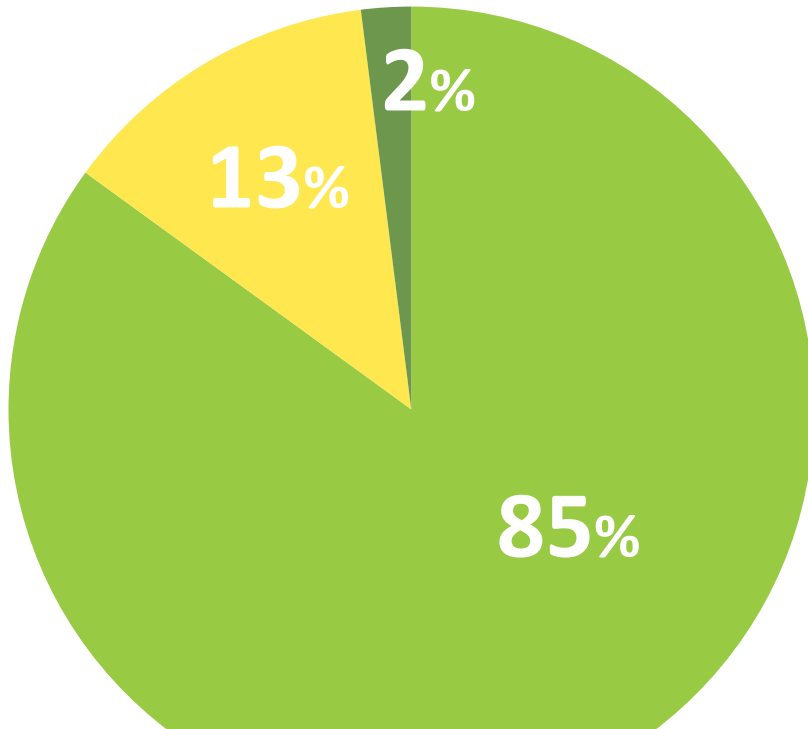
Z celkovej poukázanej sumy ide **85%** priamo na podporu detí v danej krajine. **2%** z príspevku sa používajú na tvorbu rozvojového fondu, z ktorého SKCH uskutočňuje mimoriadne projekty. Na Haiti sa vďaka fondu podarilo vykopáť studňu, v Albánsku vymeniť okná na centre a zadovážiť zdroj vody, vo Vietname sme prispeli podporovaným deťom, ktoré bývajú ďaleko od škôl na cestovné, ako aj na vzdelávací kurz pre učiteľov. **13%** používa SKCH na administratívne zabezpečenie fungovania projektu. Táto čiastka pokrýva poštovné pri korešpondencii s deťmi, kancelárske potreby, náklady na telefón, internet, tlač materiálov a mzdy.

Základná suma pre jedno dieťa v roku 2015:

Pre Indiu mesačne 15 €, ročne 180€
Pre Albánsko mesačne 20 €, ročne 240 €
Pre Haiti mesačne 20 €, ročne 240 €
Pre Kazachstan mesačne 20 €, ročne 240 €
Pre Ugandu mesačne 20 €, ročne 240 €
Pre Ukrajinu mesačne 20 €, ročne 240 €
Pre Vietnam mesačne 20 €, ročne 240 €

Ako sú použité vaše finančné prostriedky:

- priamo na podporu detí v cieľovej krajine
- administratívne výdavky projektu
- rozvojové projekty



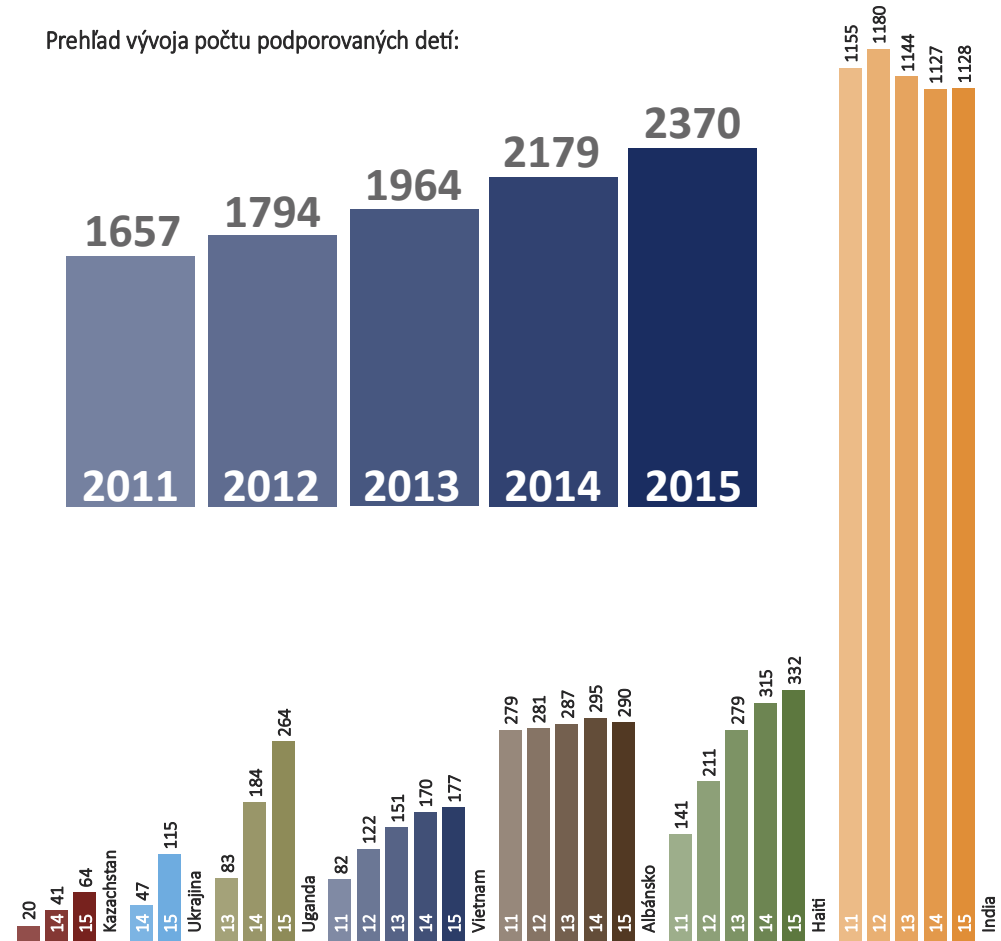
Adoptívny rodičia (darcovia) raz za rok dostávajú:

Z Indie výročnú správu o postupe dieťaťa po ukončení školského roku a novoročný list, z Albánska priebežne počas roka ďakovné listy sestry Magdy našim prostredníctvom, z Haiti, Vietnamu, Kazachstanu, Ugandy a Ukrajiny výročnú správu o postupe dieťaťa po ukončení školského roku, fotografiu dieťaťa, list od dieťaťa, informácie o chode a plánoch školy.

SKCH neponúka výber detí na internete podľa fotografií. Deti na podporu sú vyberané z najnúdznejších rodín a u nás sú priradované záujemcom podľa poradia. Kritérium výberu, ktoré môžeme splniť je: dievča / chlapec.

SKCH vykonáva tento projekt samostatne a nezávisle od roku 1996, je majiteľom ochrannej známky ÚPV SR- Adopcia na diaľku® a nemá žiadny súvis s inými organizáciami, ktoré pre svoje aktivity používajú názov „adopcia na diaľku“.

Prehľad vývoja počtu podporovaných detí:



Počas kontrolných ciest pracovníkov Slovenskej katolíckej charity u partnerov projektu Adopcia na diaľku® vznikli aj filmy, ktoré ukazujú fungovanie projektu a život detí v jednotlivých krajinách. Tieto filmy sme následne vydali na DVD a distribuovali darcom, ale aj ďalším ľuďom ako propagáciu pomoci tam, kde je potrebná.



Ak máte záujem o niektorý z filmov, prosím napíšte na knapik@charita.sk a my vám ich radi pošleme.

adresa | Adopcia na diaľku®
Slovenská katolícka charita, Kapitulská 18, 814 15 Bratislava

telefón | 02/5443 4497
0915 724 458

email | adopcianadialku.albansko@charita.sk
adopcianadialku.haiti@charita.sk
adopcianadialku.india@charita.sk
adopcianadialku.kazachstan@charita.sk
adopcianadialku.uganda@charita.sk
adopcianadialku.ukrajina@charita.sk
adopcianadialku.vietnam@charita.sk



kontaktné osoby

Peter Knapík - manažér projektu- Kazachstan, Uganda, Vietnam

Mária Takáčová - koordinátorka projektu- Albánsko, India

Martina Borčíková - koordinátorka projektu- Haiti, Ukrajina

čísla účtov pre projekt Adopcia na diaľku®

Albánsko	IBAN- SK55 7500 0000 0040 0245 4960
Haiti	IBAN- SK26 0900 0000 0006 3511 1206
India	IBAN- SK61 7500 0000 0005 0233 2363
Kazachstan	IBAN- SK32 7500 0000 0040 1751 0259
Uganda	IBAN- SK19 7500 0000 00401750 8650
Ukrajina	IBAN- SK33 7500 0000 0040 1751 0435
Vietnam	IBAN- SK33 0900 0000 0006 3511 1177

Výročná správa 2015 / ADOPCIA NA DIAĽKU®

Neprešlo jazykovou korektúrou.

Prípravil: Peter Knapík, Mária Takáčová, Martina Borčíková

Grafická úprava: Ivan Duda

Foto: archív SKCH, Michal Fulier

Schválil: Radovan Gumulák



www.adopcianadialku.sk